

Kartlegging av naturmangfold i Seierstenmarka i Frogn kommune

Ole J. Lønnve

BioFokus-notat 2015-43

BIO
FOKUS

Ekstrakt

BioFokus ved Ole J. Lønnve har på oppdrag for Frogn kommune foretatt en naturfaglig undersøkelse i Seierstenmarka i Frogn kommune. I det aktuelle området er det planlagt utbygging av skiløype. Det ble konstatert betydelige biologiske kvaliteter innenfor undersøkelsesområdet. Deler av området er fra tidligere avgrenset som naturtype (Seierstenmarka sør). Beskrivelse og avgrensning av denne naturtypen er oppgradert og justert. I tillegg er et område nord for Seiersten stadion avgrenset og beskrevet som naturtype.

Nøkkelord

Biologiske verdier
Hul eik
Naturtyper
Hensyn
Konsekvenser

Omslag

Dels nedbrutt låg av løvtre fra Seierstenmarka
Foto: Ole J. Lønnve

ISSN: 1893-2851

ISBN: 978-82-8209-467-2

BioFokus-notat 2015-43

Tittel

Kartlegging av naturmangfold Seierstenmarka i Frogn kommune

Forfatter

Ole J. Lønnve

Dato

5. november 2015

Antall sider

8 sider + vedlegg

Refereres som

Lønnve, O. J. 2015. Kartlegging av naturmangfold i Seierstenmarka i Frogn kommune. BioFokus-notat 2015-43. Stiftelsen BioFokus. Oslo.

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder dette notatet "levende" linker.

Oppdragsgiver

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.
Andre BioFokus rapporter og notater kan lastes ned fra:
<http://lager.biofokus.no/web/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadallèen 21, 0349 OSLO

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Bakgrunn

BioFokus ved Ole J. Lønnve har på oppdrag for Frogn kommune foretatt en naturfaglig undersøkelse i Seierstenmarka i Frogn kommune. Oppdraget gikk ut på å kartlegge et område øst og nord for Seiersten stadion. I det aktuelle området er det planlagt utbygging av skiløype, som skal gå i en omfattende sløyfe inn i området (figur 1). Skiløypa vil ha en arbeidsbredde på 12 meter, og når den står ferdig vil deler av den være asfaltert og belyst (John E. Berg pers. opplysning). Denne planlagte skiløypa er en del av oppgraderingen av Seiersten stadion.

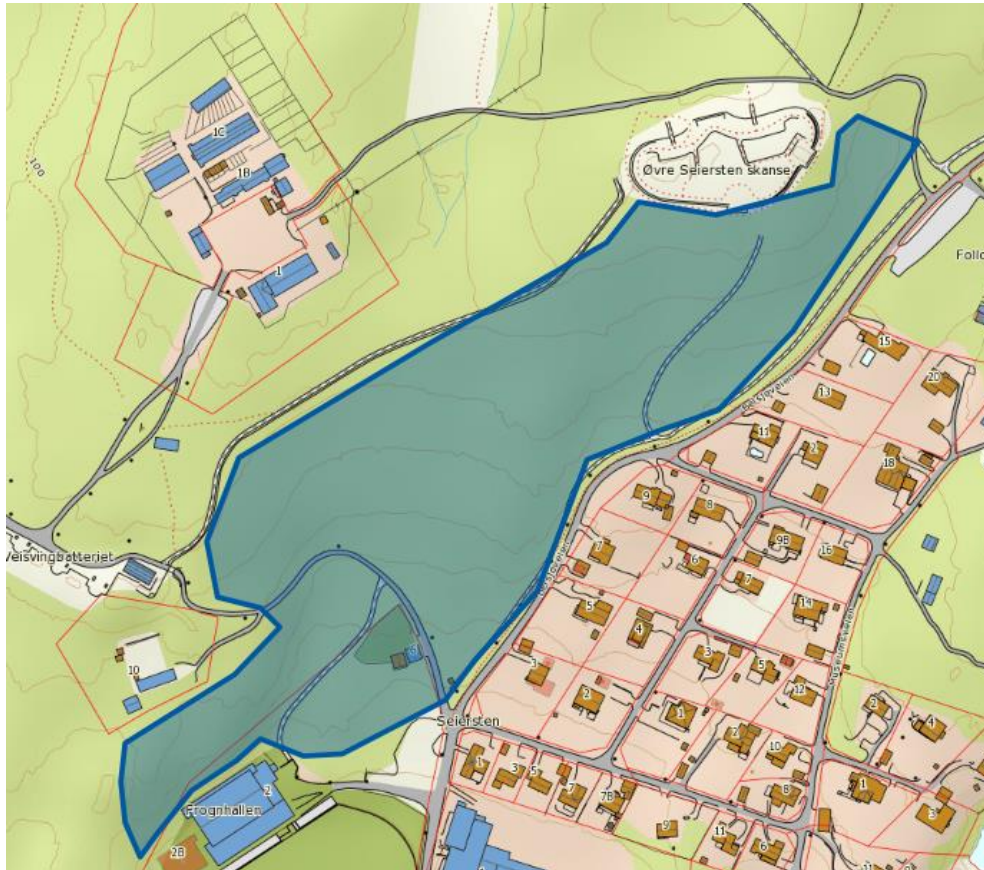
Figur 1. Figur som viser den planlagte skiløypetraseen (blå vei) i Seierstenmarka.

Områdebeskrivelse

Området i Seierstenmarka som er gjenstand for denne undersøkelsen (figur 2) utgjøres av et stedvis småkupert sørvendt areal som avgrenses i sør-øst av Belsjøveien, i sør-vest av Seiersten stadion. I nord-øst grenser det mot Øvre Seiersten skanse, annen skogsmark og i øst mot en golfbane. Enkelte stier/turveier går gjennom området.

Berggrunnen utgjøres av granitt (grunnfjell) (Norges Geologiske Undersøkelse 2015). Løsmassene består for det meste av marine strand- og havavsetninger. Enkelte mindre grunne partier og små koller, der berget

stikker frem i dagen, forekommer. Det finnes også et mindre fuktdrag i området. Området er dekket av skog. Skogen består for det meste av løvskog med et betydelig innslag av edelløvtrær.

Figur 2. Figuren viser det området av Seierstenmarka, markert med blått, som særlig var gjenstand for denne undersøkelsen.

Metode

Området ble befart den 21. og 28. september 2015 for registrerbare naturtyper etter DN-håndbok 13, 2. utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Fremmedarter og rødlistearter ble spesielt ettersøkt ved befaringen, og Artskart (Artsdatabanken og GBIF-Norge 2015) og andre tilgjengelige kilder ble sjekket for eventuelle tidligere funn av arter og naturtyper innenfor planområdet. Artsfunn fra befaringen er tilgjengeliggjort for Artskart gjennom BioFokus ArtsfunnBase (BAB). Under feltarbeidet ble det særlig vektlagt å få oversikt over store eiketrær innenfor undersøkelsesområdet, spesielt der skiløypen er planlagt. Store eiketrær i kulturlandskapet er omfattet av en egen forskrift under naturmangfoldloven som gir slike trær spesiell beskyttelse (se forskriften i sin helhet på www.lovdata.no). Det ble også søkt etter jordboende sopp, men 2015 var generelt et dårlig soppår i denne regionen, hvilket vanskeliggjorde søket. Insekter ble i liten grad ettersøkt, dels pga. at undersøkelsen ble

gjennomført sent på høsten, samt at inventering etter insekter krever helt andre ressurser enn det som var rammene for dette prosjektet. Dette notatet gir derfor på ingen måte en fullstendig oversikt over hva som finnes av arter innenfor det undersøkte området. Derimot skal det gi et godt innblikk i hvilke naturkvaliteter området innehar. Vurderingene som blir gjort, er derfor, i tillegg til gjennomført feltarbeid, basert på kunnskap om arter og artsmangfold generelt og lokalt ut fra erfaringer og data som foreligger fra andre undersøkelser i regionen.

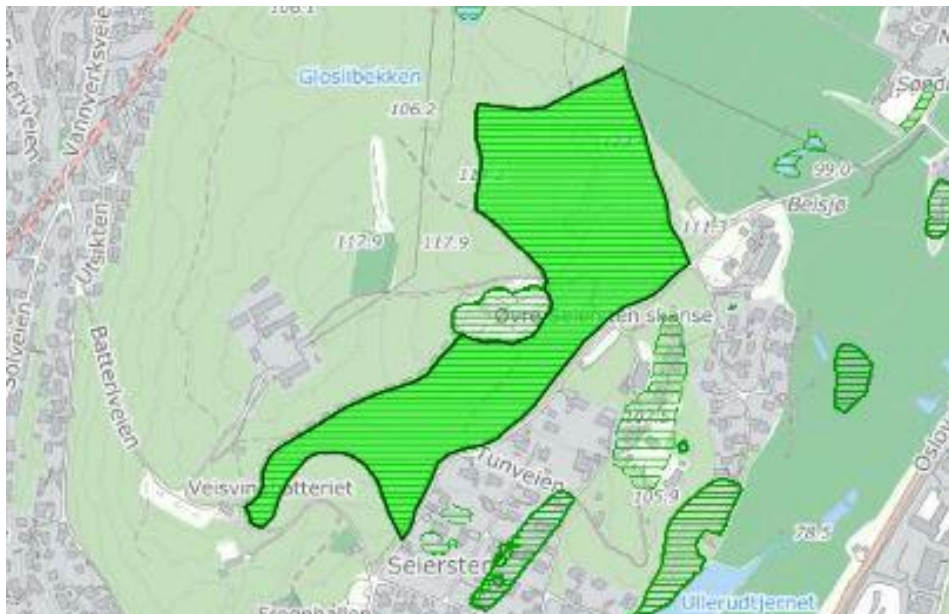
Resultater

Deler av undersøkelsesområdet er tidligere avgrenset som naturtype, Seierstenmarka, sør, BN00084667 (Lie & Hegglund 2003, Naturbase 2015) (figur 3). Avgrensningen er gitt verdi som viktig (B) naturtype. I beskrivelsen av denne naturtypen, står bl.a. (hentet fra Naturbase):

Frodig edelløvkogsområde. Mye ung skog, men også en del større edelløvtrær. Stor treslagsvariasjon, bl.a. med eik, ask, alm og lind. En del innblanding av boreale løvtrær, blant annet gamle og hule osper. Hule osper er et viktig element for vedlevende insekter og for fugl som hekker i hule løvtrær. Rikt feltsjikt. Fuglelivet er rikt, og området er på denne bakgrunn kartlagt som et viktig viltområde.

Tornskate og stær er registrert i området, ellers er det få registreringer av interessante arter innenfor lokaliteten. Potensialet for forekomster av rødlistearter av insekter, sopp og enkelte andre grupper er derimot svært god.

I følge Artskart (Artsdatbanken og GBIF-Norge 2015) har dessuten enkelte privatpersoner gjort registreringer av sommerfugler, sopp, karplanter og fugl innenfor eller i tilgrensete deler av avgrensningen samt ved Øvre Seiersten skanse. Det er derimot ikke vært gjort noen større systematisk innsamling av arter i dette området.

Figur 3. Naturtypeavgrensningen av Seierstenmarka, sør. Grønn figur sentralt i bildet. Hentet fra Naturbase.

Naturkvaliteter

Batteriveien utgjør et naturlig skille i undersøkelsesområdet. Området øst for denne veien omfatter i hovedsak naturtypen Seiersten sør, mens området vest for Batteriveien og nord for Seiersten stadion er gitt navnet Seiersten stadion nord. Disse delområdene er derfor nærmere omtalt separat:

Området øst for Batteriveien og Seiersten stadion, Seiersten sør, Lok. Nr. 861, BN00084667

Dette området består av rik edelløvskog med et betydelig innslag av grov eik. Over 40 eiketrær som faller innenfor grensen av forskriftseik forekommer innenfor den delen av avgrensningen der skiløypen er planlagt (figur 4). De største trærne har en omkrets målt i brysthøyde på over tre meter. I de skrinne partiene forekommer dessuten flere eldre, men småvokste eiketrær med hulheter og rødmyld. Også enkelte forholdsvis grove ask, osp og bjørk forekommer i området. Området har stor treslagvariasjon og de fleste av alle edelløvtrær som forekommer i Norge finnes innenfor avgrensningen. Området som helhet vurderes til å ha et betydelig potensial for interessante artsforekomster, spesielt av insekter og jordboende sopp.

På bakgrunn av denne undersøkelsen er det derfor laget en ny revidert beskrivelse av området. Avgrensningen er noe utvidet (se figur 5 og vedlegg). Verdien til denne lokaliteten opprettholdes som viktig (B).

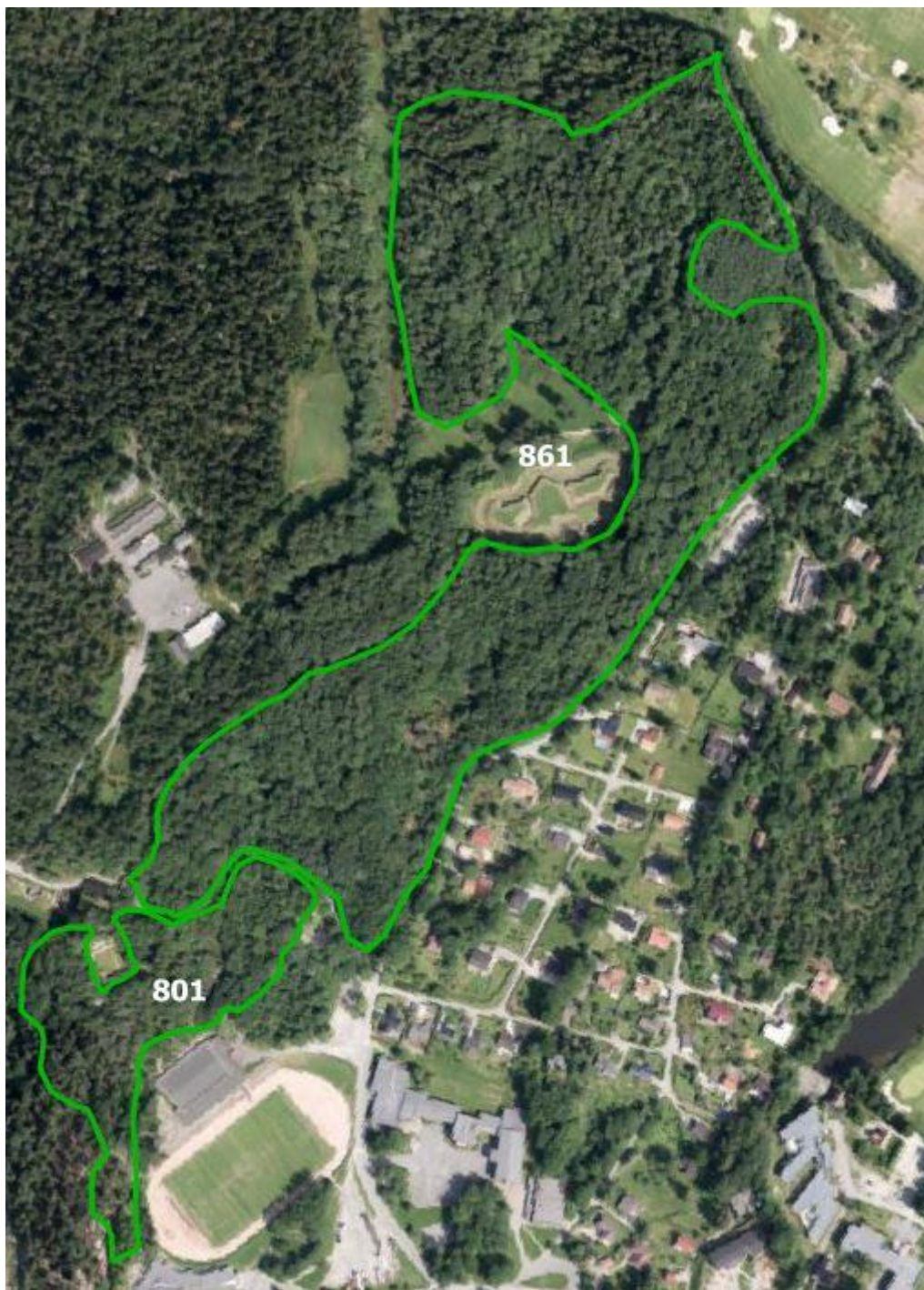

Figur 4. Plott som viser veipunkter for grove eiker i forhold til der skiløypetrassen er planlagt i Seierstenmarka sør. Det er antatt at langt de fleste eiketrærne er fanget opp. Som det går frem av figuren er det en særlig stor konsentrasjon av slike trær i den østlige og vestlige delen. Mange av disse trærne vil i stor grad komme i konflikt med løypetraseen.

Området nord for Seiersten stadion, Seiersten stadion nord

Dette området består av en små-kupert slak skrent ned mot stadion. Skogen kan karakteriseres som rik edelløvsog, og treslagvariasjonen er stor. Også her forekommer enkelte forholdsvis grove til dels hule eik, men innslaget av dette elementet er generelt mindre, og innslaget av bartrær er noe større. Området er generelt mer grunnlent, med flere skrinne koller og partier med blåbær. Derimot forekommer lågurtvegetasjon i rikere søkk og kanter. Et fuktparti, som sannsynligvis utvikler seg til en liten bekk om våren og i perioder med mye nedbør, drenerer gjennom området. I tilknytning til denne finnes elementer av sumpskog. Her forekommer mindre partier med gråor, ask, fredløs og slyngsøtvier.

Området vurderes til å ha kvaliteter som tilsier en avgrensning som naturtype (figur 5 og vedlegg). Verdien settes til viktig (B).

Figur 5. Justert avgrensning av Seierstenmarka sør, (861) og avgrensningen av Seiersten stadion nord (801).

Rødliste- og fremmedarter

Innenfor begge avgrensningene forekommer ask og alm. Disse står oppført som NT i.h.t. Norsk rødliste for arter, 2010 (Kålås et al. 2010). Hasselkjuke (NT) ble funnet på flere hasselkjerr, spesielt i lokaliteten Seierstenmarka sør. Begge områdene har et betydelig potensial for forekomster av rødlistede sopp og insekter, kanskje særlig slørsopper, biller og sommerfugler.

Sommerfuglene alkestjertvinge (VU) og *Coleophora ibipennella* (VU) er registrert rett i nærheten av begge avgrensningene. Alkestjertvinge går på alm og ble registrert i 2011, mens *Coleophora ibipennella* er knyttet til eik og ble funnet i området i 1982.

Det ble påvist flere svartelistearter i området. Særlig platanlønn sprer seg raskt, og i lokaliteten Seierstenmarka sør er det mengder av unge planter av denne arten. Langs Batteriveien utenfor avgrensningen forekommer en bestand med parkslirekne (UTM 32 V 592136 6615832). Denne alvorlige fremmedarten kan potensielt spre seg inn i begge lokalitetene. Partier med skvallerkål forekommer også langs Belsjøveien. Brunskogsnegl ble observert i Seierstenmarka sør den 21. september 2015.

Konklusjon

Ut fra denne undersøkelsen vurderes områdene nord og nordøst for Seiersten stadion å ha betydelige naturkvaliteter og er derfor viktige for biologisk mangfold. Områdene utgjøres av rik edelløvskog og denne skogtypen er en av de mest artsrike skogtypene vi har i Norge. Områdene har dessuten en sørvendt beliggenhet og de ligger i tilknytning til Indre Oslofjord der biodiversiteten er svært høy for en rekke ulike organismegrupper samtidig som arealene her er under sterkt press. Mange arter forekommer kun i denne regionen. Dette skyldes flere forhold, men spesielt klimatiske, geologiske og geografiske forhold er viktige parametere for å forklare dette. F.eks. er mange arter jordboende sopp kun kjent fra denne regionen av Norge, og flere av disse er sjeldne også ellers i Europa (Brandrud 2007). Det undersøkte området har svært mange eiketrær som faller innenfor forskriften til «hule eiker». Eik er det treslaget i Norge som har flest arter knyttet til seg. Så mange som 1500 arter kan holde til i en stor gammel eik. Ved undersøkelser av biller i utvalgte hule eiketrær i Oslo og Akershus, ble flere rødlistede og sjeldne arter funnet (Olberg et al. 2013). Man kan derfor forvente at det ved en mer målrettet inventering, etter f.eks. insekter og sopp, vil kunne påvises både et høyt antall arter og høyst sannsynlig også flere rødlistearter eller arter som har en begrenset utbredelse i Norge. Den store tettheten av grove eiketrær innenfor deler av området, utgjør trolig en ikke ubetydelig andel av forekomsten av slike trær i Frogn totalt. Det at flere slike trær står samlet i et relativt lite område kan dessuten være gunstig for mange arter. Artene trenger ikke å spre seg langt for å finne et nytt tre. Mange av disse artene har begrenset spredningsevne.

Områder av denne typen i «Oslofjordgryta», hvor nå svært mye av arealet er utnyttet, er derfor viktige arealer for gjenværende biologisk mangfold. Oslofjordområdet har den høyeste andelen av truede arter i Norge. En videre utbygging eller fragmentering av gjenværende områder vil føre til ytterligere nedgang i leveområder for arter. I Drøbak er allerede mye av de verdifulle områdene for biologisk mangfold utbygd eller omdisponert til andre formål (Lønnve & Blindheim 2009). Sett i regional sammenheng, har Frogn kommune et særlig ansvar for naturtypene rik edelløvskog og gamle eiker (Blindheim et al. 2014). Dette bør veie tungt når man ønsker å regulere nye

områder i Drøbak til andre formål. I Naturmangfoldloven står det at den samlede belastningen ved tiltak skal vurderes. Den samlede belastningen av mindre utbygninger og reduksjon av gjenværende resthabitater kan medføre at arter etter hvert vil risikere å forsvinne lokalt og regionalt og kanskje nasjonalt.

Ved en etablering av en skiløypetrasé slik den er planlagt, vil inngrepet være såpass omfattende (12 meter arbeidsbredde) at mange av de store eiketrærne vil måtte hogges. I tillegg vil rotsystemer på mange trær bli ødelagt. Trær langs løypetrassen kan dessuten bli problematiske. Det kan f.eks. bli nødvendig å kappe grener på trær som går over løypa osv. Området har også mange andre kvaliteter som vil bli sterkt fragmentert eller borte ved denne utbyggingen. I praksis er det stor sannsynlighet for at hele den delen der skiløypa er planlagt vil bli mer eller mindre rasert og fragmentert, og verdien av denne lokaliteten for biologisk mangfold som helhet vil dermed bli sterkt redusert. Det vurderes derfor dit hen at etablering av skiløypetrasé i dette området vil være svært uheldig og konsekvensene for naturmangfoldet vil være omfattende. Det anbefales derfor at man finner andre alternativer for løypetrasé. Kanskje kan skogområdet nord-øst for Veisvingbatteriet være et alternativ. Her består skogen av mer fattig barskogdominert skog. Man kan eventuelt etablere en løypetrasé på golfbanen.

Referanser

Artsdatabanken og GBIF-Norge. 2015. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Blindheim, T., Reiso, S. og Thylén, A. 2014. Kartleggingsstatus for viktige naturtyper i Oslo og Akershus. Fylkesmannen i Oslo og Akershus, Miljøvernavdelingen, rapportnummer 5/2014

Brandrud, T. E. 2007. Rødlistearter av sopp knyttet til edelløvskog; habitatkrav, hotspothabitater og utbredelsesmønstre. AGARICA 27, 91–109.

Direktoratet for Naturforvaltning. 2007 Kartlegging av naturtyper – verdisetting av biologisk mangfold, rev. utg. DN-håndbok 13.

Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. og Skjelseth, S. (red). 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norge.

Lie, M.H. og Heggland, A. 2003. Biologisk mangfold på Oscarsborg befestninger: Oscarsborg festning (nordre og søndre Kaholmen) og Seiersten skanse, Frogn kommune, Akershus. BM-rapport 12 (2002).

Lønnve, O. J. og Blindheim, T. 2009. Grøntstruktur-status for Drøbak, Frogn kommune. BioFokus-rapport 2009-10.

Miljødirektoratet. 2014. Naturbase. <http://www.miljodirektoratet.no/no/Tjenester-og-verktoy/Database/Naturbase/>

Norges Geologiske Undersøkelse. 2015. <https://www.ngu.no/emne/kart-og-data>

Olberg, S. og Olsen, K. M. og Lønnve, O. J. og Laugsand, A. E. og Gammelmo, Ø. 2013 Kartlegging av insekter knyttet til utvalgte hule eiker i Oslo og Akershus 2012. BioFokus-notat 2013-4

Vedlegg 1: Beskrivelse av naturtypelokaliteter

Seierstenmarka sør, Lok. Nr. 861, BN00084667

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt første gang av Lie, M. H. & Heggland, A. i 2002 (Lie og Heggland 2003) og kartlagt på nytt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 21. og 28. september 2015 i forbindelse med en planlagt skiløypetrasé gjennom lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til Øvre Seiersten skanse ved Drøbak i Frogn kommune. Berggrunnen utgjøres av grunnfjell (granitt), men med et dekke av hav-, fjord- og strandavsetninger. Lokaliteten grenser mot annen skog, golfbane, Belsjøveien og Batteriveien. Mye av området ligger i en sørvendt helning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvskog med utforming lågurt-eikeskog. Også partier med utforming alm-lindskog og or-askskog forekommer. Skogen domineres av edelløvtrær, men med innslag av boreale løvtrær som rogn, osp, bjørk, gråor og selje. Nesten alle edelløvtrær representert i Norge forekommer innenfor avgrensningen. Her finnes eik, hassel, ask, alm, lind, morell, hegg, spisslønn og svartor. Dimensjonene på enkelte trær er forholdsvis store, men majoriteten av trærne er av mindre dimensjoner. I den sørlige delen av avgrensningen forekommer derimot over 40 store eiketrær med dimensjoner opp mot over 3 meter i omkrets. Også enkelte grove ask, osp, selje og bjørk finnes. I enkelte grove osp er det spettehull. Mange av hasselkjerrene er forholdsvis gamle med mange døde partier. Nedenfor skansen mot Belsjøveien i sør-vest finnes enkelte skrinne og kollete partier med innslag av blåbærvegetasjon. I kantene av disse forekommer lind, hassel og småvokst eldre eik. Enkelte av disse eiketrærne har hulheter med utviklet rødmuld. Også enkelte forholdsvis grove gran- og furutrær forekommer innenfor avgrensningen. Derimot er det forholdsvis sparsomt med død ved, men enkelte grove læger finnes spredt. Flere almetrær har dessuten dødd trolig pga. almesyke, og enkelte forholdsvis grove almelæger finnes. I de rikeste partiene er til dels store arealer av skogbunnen dekket med tepper av skogbingel. I kantene til de litt skrinne, men mer åpne partiene, forekommer bl.a. liljekonvall, kantkonvall og markjordbær. Skogsvinerot forekommer stedvis. I følge Artskart, er også storklokke, hårfrytle, skogsalat, firblad og fingerstarr registrert innenfor avgrensningen. I vest finnes et fuktdrag. I tilknytning til dette fuktdraget er det svakt utviklet sumpskogvegetasjon med innslag av både gråor og svartor samt selje, hegg og ask. I feltsjiktet forekommer bl.a. enghumbleblom, stornesle, brunrot, vendelrot, skogsnelle og sølvbunke.

Artsmangfold: Foruten alm (NT i henhold til Norsk rødliste for arter, 2010) og ask (NT), er signalarter som hasseljuke (NT), orekjuke, skogbingel, blåveis og rustkjuke registrert. Området vurderes til å ha et stort potensial for jordboende sopp, spesielt arter som danner mykorrhiza med hassel, eik og lind. Derimot ble kun få arter jordboende sopp registrert under befaringen i 2015. 2015 var generelt et dårlig soppår i denne regionen, men pga. det store innslaget av hassel, eik og stedvis lind, kan man forvente interessante artsforekomster av jordboende sopp i området. Særlig den store treslagvariasjonen gir stort potensial for insekter knyttet til ulike løvtrær. Den sørvendte beliggenheten og at området ligger i tilknytning til Indre Oslofjord, gjør dette området til et interessant område for spesielt mange grupper sommerfugler. Sommerfuglene Almestjertvinge (VU) og *Coleophora ibipennella* (VU) er registrert rett i nærheten av avgrensningen. Almestjertvinge lever på alm, mens *C. ibipennella* er knyttet til eik. Hule eiker er generelt viktige for spesielt en rekke biller. Man må anta at enkelte rødlistede og sjeldne billearter kan forekomme i tilknytning til hule eiker eller døde grove greiner av eik i dette området. Området er dessuten viktig for fugl og annet vilt. Litt mer krevende løvskogsarter som dvergspett, bøksanger, kjernebiter og kattugle er flere ganger registrert i området. Flaggspett ble observert den 21. september 2015, og det er generelt mye spor etter rådyr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av området har tidligere vært mer åpent grunnet at man ønsket utsyn fra Øvre Seiersten skanse. Området kan også ha vært benyttet til beite. Området har derimot fått stå i fred i relativt lang tid. Et parti(er) med ensaldret forholdsvis ung gran forekommer i den vestlige delen. Denne grana er sannsynligvis plantet. Stort oppslag av ask kan dessuten være problematisk i enkelte partier. Noen stier går gjennom området, og disse blir ganske mye brukt av folk.

Fremmede arter: Platanlønn brer seg i området. Mange unge trær av denne arten forekommer gjennom store deler av avgrensningen. I kantene mot Belsjøveien forekommer stedvis mye skvallerkål som brer seg innover. Langs Batteriveien utenfor avgrensningen forekommer et parti med parkslirekne (UTM 32 V 592136 6615832). Brunskogsnegl ble observert i området 21. september 2015.

Verdi

Området skårer høyt på treslagvariasjon. Her forekommer nesten alle edelløvtrær som finnes i Norge innenfor et forholdsvis lite areal. I tillegg forekommer mange grove trær, spesielt av eik, men også av ask, osp og andre treslag. Enkelte trær har hulheter med utviklet rødmuld. Rik edelløvsskog av denne typen i Oslofjordregionen gir høyt potensial for en rekke interessante insektarter, samt jordboende sopp knyttet til slike miljøer. Mengden død ved er derimot beskjeden og mye av skogen er relativt ung. Det er også en del påvirkning av ulik art. Stort innslag av platanlønn trekker dessuten verdien noe ned. Samlet sett vurderes denne lokaliteten som en viktig (B) naturtype, men i øvre sjikt av denne verdien.

Skjøtsel

Partiene med plantet gran bør hogges. Platanlønn må bekjempes. Oppslag av ask bør om mulig reduseres. Forekomsten av parkslirekne langs Batteriveien utenfor avgrensningen må fjernes. Det er stor fare for at denne svartelistearten kan spre seg innover i området. Ut over dette må området få utvikle seg mest mulig fritt.

Referanser

Lie, M.H. & Heggland, A. 2003. Biologisk mangfold på Oscarsborg befestninger: Oscarsborg festning (nordre og søndre Kaholmen) og Seiersten skanse, Frogn kommune, Akershus. BM-rapport 12 (2002).

Figur 1. Parti fra lokaliteten Seierstenmarka Sør. Store partier med skogbingel dekker stedvis skogbunnen.
Foto: Ole J. Lønnve.

Figur 2. Bildet over viser gammel eik med hulheter og rødmuld ved basis. Bildet til høyre viser hasselkjuke (NT) på hassel. Foto: Ole J. Lønnve.

Seiersten stadion nord. Lok. Nr. 801

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 28. september 2015 i forbindelse med en planlagt skiløypetrasé gjennom lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i kant nord for Seiersten stadion. Berggrunnen utgjøres av grunnfjell (granitt), men med et dekke av hav-, fjord- og strandavsetninger. Lokaliteten grenser mot annen skog, Batteriveien i øst og Seiersten stadion i sør. Området ligger i en sørvendt helning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvskog med utforming lågurt-eikeskog. Innfor avgrensningen forekommer også mer fattige partier med blåbærvegetasjon. Treslagvariasjonen er stor. Foruten eik, finnes hassel, spisslønn, ask, alm, lind, hegg, selje, rogn, morell gran og furu. Enkelte grove eik, opp mot >200 cm i omkrets finnes innenfor avgrensningen, noen trær har også synlige hulheter. Hasselkjerrene er forholdsvis gamle, med flere døde stammer. Et lite fuktparti, som sannsynligvis utvikler seg til en liten bekk om våren og i perioder med mye nedbør, drenerer gjennom området. I tilknytning til denne finnes elementer av sumpskog, bl.a med gråor og ask. Her forekommer mindre partier med skogsnelle, fredløs, mjødurt, enghumleblom og slyngsøtvier i feltsjiktet. Ellers finnes stedvis partier med lågurtvegetasjon. Skogbingel, knollerte knapp, markjordbær, liljekonvall, krossved og teiebær inngår i disse. Rosebusker forekommer også enkelte steder. Død ved er det generelt lite av innenfor avgrensningen, men noen læger ligger spredt rundt om.

Artsmangfold: Foruten alm (NT i henhold til Norsk rødliste for arter, 2010) og ask (NT), ble det ikke påvist andre rødlistearter under befaringen. Slike ble heller ikke spesielt ettersøkt. Området har potensial for en rekke interessante artsforekomster innen grupper som sopp, insekter og saprofyttiske arter. Innslag av hule eiker og eldre hassel samt sørvendt beliggenhet er viktige for biologisk mangfold. Det er påvist rødlistede sommerfugler (almestjertvinge (VU) og *Coleophora ibipennella* (VU)) i nærheten av lokaliteten. Området vurderes dessuten til å ha stor verdi for forskjellig vilt, bl.a fugl.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området har sannsynligvis vært mer åpent i tidligere tider. Trolig har det vært benyttet til beite. Noen stier går i dag gjennom området.

Fremmede arter: Platanlønn forekommer innenfor avgrensningen. Denne sprer seg. Langs Batteriveien utenfor avgrensningen forekommer et parti med parkslirekne (UTM 32 V 592136 6615832). Det er stor fare for at denne svartelistearten kan spre seg innover i området.

Verdi

Området skårer høyt på treslagvariasjon. Her forekommer nesten alle edelløvtrær som finnes i Norge innenfor et forholdsvis lite areal. I tillegg forekommer enkelte grove trær, spesielt av eik. Enkelte trær har hulheter med utviklet rødmuld. Rik edelløvskog av denne typen i

Oslofjordregionen gir høyt potensial for en rekke interessante insektarter, samt jordboende sopp knyttet til slike miljøer. Edelløvskoger er en av våre mest artsrike skogtyper. Mengden død ved er derimot beskjeden. Det er også noe påvirkning av ulik art. Innslag av platanlønn trekker dessuten verdien noe ned. Samlet sett vurderes denne lokaliteten som en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel

Platanlønn må bekjempes. Forekomsten av parkslirekne langs Batteriveien utenfor avgrensningen må fjernes. Det er stor fare for at denne alvorlige svartelistearten kan spre seg innover i området. Ut over dette må området få utvikle seg mest mulig fritt.

Figur 1. Parti fra Seiersten stadion nord. Foto: Ole J. Lønnve.

Figur 2. Todelt eik med hulhet ved basis. Foto: Ole J. Lønnve.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisseting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>

Gaustadalléen 21
0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no